

Luna Elul - luna milei și a iertării אלול - חודש הרחמים והסליחות [anul 5780]

Zilele acestea începe luna Elul, ultima lună din calendarul evreiesc. În această lună se fac pregătiri pentru anul nou care va începe luna viitoare, luna Tișrei.. Pe parcursul lunii, fiecare evreu își face o introspecție, o autoobservare *חשבון נפש*. Noi analizăm evenimentele care ni s-au întâmplat în ultimul an, pentru ca să ne pregătim pentru cele „Zece zile groaznice” *ימי תשובה* cu care începe anul între Roș Hașana și Iom Kipur.

Ce evenimente s-au petrecut de luna Elul?

Luna Elul este la evrei o lună de iertare și căință.

Cel mai semnificativ eveniment care s-a petrecut în această lună, a fost de Roș Hodeș Elul când Moșe Rabenu s-a urcat pentru a doua oară pe Muntele Sinai ca să primească cel de al doilea rând de table cu cele zece porunci. Aceasta, după ce el a spart primele table când a coborât prima oară de pe munte văzând vițelul de aur pe care poporul l-a creat. Și de această dată a rămas sus pe munte 40 de zile, de la Roș Hodeș Elul și până la Iom Kipur, adică exact perioada pe care noi o remarcăm ca luna de iertare și pe urmă cele zece zile de „căință”.

Ce facem de luna Elul?

- **Se suflă în șofar שופר** (vezi la rubrica termenii). În fiecare zi ale acestei luni obișnuiesc evreii să sufle în șofar, în afară de Șabat și Erev Roș Hașana. Așkenazii o fac imediat după rugăciunea de Șaharit, iar Sefaradimii după Kadișul de la Slihot. Și sunetul de șofar este menit să ne apropie de iertare și căință.

În midrașul „Pirkei de Rabi Eliezer, cap. 46 scrie: „Au spus înțelepții: În Roș Hodeș Elul i-a spus Hakadoș Baruch Hu lui Moise „Sue-te la mine pe munte” (Deuteronom 10:1) și au suflat în șofar în toată tabăra ca să se știe că Moise s-a suit pe munte, ca nu cumva să cadă din nou în idolatrie, cum s-a întâmplat înainte. Și Hakadoș Baruch Hu s-a ridicat în aceeași zi la sunetul șofarului, după cum scrie „Domnul s-a suit în cântec de triumf, Domnul în sunetul șofarului” (Psalmi 47:5). De aceea au stabilit înțelepții să se sufle în șofar de Roș Hodeș Elul”. Mai târziu acest obicei s-a extins pe toată luna.

- **Se spun Slihot סליחות**. Acest obicei a început să fie ținut din vremea Gheonimilor (în jurul trecerii de la primul mileniu la al doilea). Aceste Slihot sunt rugăciuni, de obicei *piyutim*, adică poezii religioase, care sunt menite ca să ne apropie sufletește de căință da să-i cerem lui Kadoș Baruch Hu să ne admită reîntoarcerea pe drumul cel bun al vieții. Acest lucru se bazează pe spusele profeților care pe vremuri de nenorocire și suferință chemau poporul să se adune și să-l implore pe Hakadoș Baruch Hu, să aibă milă de ei și să-i salveze: „Sunați din șofar în Sion, postiți, anunțați o adunare solemnă! ... Să plângă cohanimii, slujitorii lui Adonai, între pridvor și altar și să zică, cruță Adonai pe poporul tău și nu da bațjocurii moștenirea ta ca să-i stăpânească națiunile ... Atunci Adonai va fi plin de râvnă pentru țara lui

și va avea milă de poporul său” (Ioel 2:15-18).

Așkenazii spun *slihot* în ultima săptămână înainte de Roș Hașana, începând de Șabat seara cu condiția să fie 4 zile continuu. Dacă Roș Hașana cade Marți sau Miercuri, ele încep cu o săptămână înainte și țin o săptămână și jumătate. Sfaradimii spun toată luna Elul. Cea mai bună oră de spus **slihot** este în zori, la sfârșitul nopții. Este permis de spus *slihot* și la miezul nopții la ora 12.00. Unii rabini au autorizat să se spună deja la ora zece seara.

- La rugăciunile de Șaharit și Minha se adaugă citirea psalmului 27.
- Această lună este cea mai potrivită pentru controlarea tfilinului și a mezuzaei.
- Începem să ne urăm un an bun:

[Ktiva vehatima tova \(scriere și sigilare bună\)](#)

כתיבה וחתימה טובה